

punkter op, som Sagen er strandet paa regelmæssig hvert Aar i lang Tid, er det ikke vanskeligt at forudsæ, at Resultatet vil blive, at der ikke kommer nogen Lov ud af den Bestaafenhed i Aar, og jeg vil tilføje, at for mit Vedkommende staar det saaledes, at naar der efter saa mange Aars Bestraabelser, saa megen Taler frem og tilbage, ikke har kunnet komme noget ud af Sagen, vil der ikke være Opfordring til at tage den op igen i den nærmeste Fremtid, thi der er ingen som helst Grund til at tro, at det vil komme til at gaa anderledes med denne Sag i næste Samling eller næste Samling igen, end det gaar i denne. Det tror jeg virkelig, man kan sige, ganske henholdende sig til de almindelig bekendte Fakta, som foreligge, og uden at der i saa Henseende forudsættes noget som helst, som er skult for nogen. Jeg gaar ud fra, at dersom virkelig Flertallet i denne Sal vil genoptage og fastholde de gamle Stridspunkter, vil Resultatet blive, at der ikke udkommer nogen Lov. Dette blev ogsaa forudsat af en æret Taler, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Bjørnbat). Det blev forudsat af ham, men han drog ganske vist en anden Slutning ud af dette Faktum, end jeg kunde ønske at drage deraf, skønt jeg paa den anden Side meget godt kan forstaa hans hele Betragtningssmaade, idet jeg rigtignok mener til Trods for, hvad den ærede Rigsdagsmand siger, at man dog vel ikke ved en Sag af denne Natur bør lade det være det afgørende, at man tror, at der er nogle Medlemmer, som stemme i en Retning, der ikke stemmer med deres virkelige Ønske. Jeg tror dog, at man bør lade det overvejende Moment være Hensynet til, hvad man selv anser for det rigtige, og dersom virkelig Flertallet af denne Sals Medlemmer maatte tro, at det var det rigtigste nu at saa en Afslutning paa de lange og hidtil frugtesløse Forhandlinger om den Sag, og at tage det, som der er Udsigt til kan føres igennem, og saa for øvrigt at lade det staa hen til Fremtiden, hvad der yderligere kan opnaas, hvis altsaa det ærede Flertal maatte ræsonnere saaledes, tror jeg, at dette Flertal deraf maatte udbrage den Slutning, at det stemmer imod de Vædringsforslag, der ere stillede dels af 3 ærede Medlemmer, dels af 2 ærede Medlemmer. Hvad de enkelte Vædringsforslag angaar, har jeg ikke meget til dem at bemærke. Hvad de af 3 Medlemmer stillede Vædringsforslag angaar, er der jo allerede talt saa meget om de fire til § 3 stillede Forslag — det sidste er jo kun nødvendiggjort, for saa vidt Væ-

dringsforslaget til 1ste Stykke bliver vedtaget, ellers er det overflødig. Den ærede Taler, der nu sidst havde Ordet, har i det væsentlige paapeget de Vanskeligheder, som have bevirket, at man hidtil ikke har kunnet enes under de lange Udvalgsforhandlinger om en Redaktion, som kunde anses for tilfredsstillende. Dersom tror jeg, at man maa lade dette Spørgsmaal ligge, hvis man ellers vil komme til noget praktisk Resultat.

Hvad Vædringsforslaget om en ny § 5 af samme 3 ærede Medlemmer angaar, kan man jo ikke mod det rette den Bebrejdelse, at det falder udenfor Rammen af en Helligdagslov, men det forekommer mig, at dette Forslag i og for sig, saaledes som det lyder, er af ringe Betydning, og at det derfor ogsaa kun kan have ringe Interesse at sætte det ind i Loven, hvorfor man ikke skal gøre det, naar det dog kan berede Lovforslaget Vanskeligheder paa dets Vej. Dernæst blev det vel at mærke ved den ærede Forslagsstiller's Motivering stillet i Udsigt, at det ikke ganske frit skulde overlades til Dyrighedens Skøn, om den vilde holde disse Valg paa en Helligdag eller ikke. Der blev stillet i Udsigt, at der skulde begyndes en Agitation, naar en saadan Bestemmelse var kommen ind for at udøve et Tryk paa Myndighederne for, for saa vidt man ad en saadan Vej kan gøre det, at tvinge dem til at lade disse Møder afholdes paa Helligdage. Dersom den Betragtningssmaade skulde lykkes og vise sig rigtig, saa vilde man komme til det samme Resultat, som at disse Valg skulde afholdes paa Søndage, og det anser jeg for et meget betænkeligt Resultat. For øvrigt er der ved selve Vædringsforslaget, naar man sammenholder det med det øvrige Indhold, som bliver staaende af Lov af 7de April 1876, noget yderst besynderligt. Thi det skal jo efter § 6 i Lov af 7de April 1876 fremdeles være forbudt at holde kommunale Møder, Retsmøder, Stiftesamlinger og Auktioner o. s. v. Saadant skal altsaa fremdeles være forbudt, men derimod skulde det være tilladt at holde Valgmøder. Der er efter min Formening ikke nogen rimelig Konsekvens i den Ting. Hvad den foreslaaede ny § 6 angaar, kan jeg ligeledes slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler anførte. Det forekommer mig, at det snarere vilde være et Tilbagekridt end et Fremkridt. Thi den nuværende Regel er simpel og klar, saaledes at Forbudet gælder kun til Klokker 4, og efter den Tid behøver der ikke at anstilles nogen som helst nærmere Kritik af, hvorvidt Forlystelsen eller Forsamlingen eller Foretagendet er støjende eller ikke, hvorimod der her foreslaas